

Ad § 17.5.01. Direktoratet for statens skibstilsyn.

3) Bør der ikke tilstræbes større overensstemmelse mellem udgifter og indtægter på dette område?

Svar:

I bemærkningerne til § 37 i forslaget til den gældende lov om tilsyn med skibe af 28. marts 1951 er anført, at provenuet af afgifterne for udstedelse af farts-certifikat i forbindelse med afgifterne for de af Nautisk Prøvekammer udstedte certifikater samt afgifterne for udfærdigelse af målebrev forudsættes at skulle dække ca. halvdelen af udgifterne til skibstilsynet.

Baggrunden for dette delingsprincip var, at skibstilsynet både varetager offentlige interesser og bistår ved at udstyre skibene med certifikater, der anerkendes i andre lande. Ved lovforslagets forelæggelse blev det anslået, at udgifterne til skibstilsynet var fordelt ligeligt mellem disse to sider af dets virksomhed.

Siden da er udviklingen imidlertid gået i retning af at pålægge skibstilsynet flere og flere opgaver af offentligretlig karakter. Det gælder således administrationen af bemandingsloven, som i 1964 blev henlagt fra handelsministeriet til direktoratet for statens skibstilsyn, administrationen af dykkerloven og visse spørgsmål i forbindelse med arbejderbeskyttelsesloven samt tilsyn med oppustelige gummiredningsflåder. Endvidere har udviklingen indenfor det internationale skibsfartssamarbejde, specielt efter Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation (IMCO)'s oprettelse i 1959 pålagt skibstilsynet betydelige arbejdsbyrder. Endelig er huslejeudgiften, som tidligere blev afholdt af boligministeriet, nu posteret på direktoratets konto.

Hertil kommer, at der ikke opkræves afgift for udstedelse af farts-certifikat til lastskibe, herunder fiskeskibe, under 150 BRT, uanset at disse skibe i modsætning til de større skibe i almindelighed ikke er klassede og derfor beslaglægger en væsentlig større del af skibstilsynets arbejdskraft end de større, klassede skibe.

Alligevel har afgifterne i det sidst forløbne finansår indbragt 4.682.601 kr. svarende til næsten 45 pct. af skibstilsynets samlede udgifter, og fra skibsfartserhvervets side rettes der til stadighed en skarp kritik mod størrelsen af de afgifter, der afkræves skibsfarten. Skibsfartserhvervet har bl. a. peget på, at dansk skibsfart med disse afgifter er konkurrencemæssigt belastet i forhold til andre landes skibsfart og også i forhold til andre former for erhvervsudøvelse i Danmark, idet et lignende dækningsprincip ikke gælder for den tilsvarende institution på landjorden, direktoratet for arbejdstilsynet.

Handelsministeriet finder det ikke for tiden rimeligt at foreslå en forhøjelse af afgifterne.

P. NYBOE ANDERSEN

/ Troels Larsen.

Til finansudvalget.